

Смерть

Борис Чигиринець

Уздрів я череп під ногами
З пробитим кулею чолом...
Зернятко, внесене вітрами,
Тюльпаном в скронях проросло.

І череп той, мов пишна ваза
На імператорських столах...
Так. Смерть взяла когось і зразу
Новим життям вже зацвіла.